

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

Zalecenie w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2532/98 dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji

(EBC/2014/19)

(Przedstawione przez Europejski Bank Centralny)

(2014/C 144/02)

UZASADNIENIE

I. WSTĘP

W dniu 23 listopada 1998 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98⁽¹⁾. Biorąc pod uwagę doświadczenia nabyte po wielu latach stosowania rozporządzenia (WE) nr 2532/98 w różnych dziedzinach podlegających kompetencji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz fakt, że zakres uprawnień EBC do nakładania sankcji został rozszerzony rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁽²⁾, obecnie należy rozważyć wprowadzenie określonych zmian do rozporządzenia (WE) nr 2532/98. W tym celu należy zastosować procedurę określoną w art. 129 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

II. WZGLĘDY OGÓLNE

W celu wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC może, zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia, nakładać administracyjne sankcje finansowe „w przypadku gdy instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej naruszają – umyślnie lub w wyniku zaniedbania – wymóg obowiązujący na mocy mających bezpośrednie zastosowanie aktów unijnego prawa, w związku z czym istnieje obowiązek upoważnienia właściwych organów – na mocy stosownego unijnego prawa – do nakładania administracyjnych sankcji finansowych”⁽³⁾, oraz może nakładać sankcje „w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC”⁽⁴⁾ (zwane dalej łącznie „sankcjami administracyjnymi”). Jeżeli chodzi o naruszenia prawa krajowego w kontekście Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, do nakładania sankcji administracyjnych nadal są uprawnione właściwe organy krajowe; mogą one jednak nakładać takie sankcje na instytucje kredytowe bezpośrednio nadzorowane przez EBC tylko wówczas, gdy EBC zażąda od nich wszczęcia postępowania w tym zakresie.

Zasady i procedury mające zastosowanie do nakładania administracyjnych sankcji finansowych za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 określa rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 oraz rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17)⁽⁵⁾. Zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC może nakładać sankcje za naruszenia rozporządzeń i decyzji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98. Artykuł 18 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, że EBC stosuje przepisy artykułu 18 zgodnie z aktami, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy tego rozporządzenia, w tym z procedurami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98, stosownie do przypadku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4). Europejski Bank Centralny przedłożył już uprzednio Radzie swoje zalecenie EBC/1998/9 w sprawie rozporządzenia (WE) dotyczącego uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. C 246 z 6.8.1998, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

⁽⁴⁾ Artykuł 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

W związku z powyższym szczególnie ważne jest ustanowienie spójnych zasad nakładania przez EBC wszystkich sankcji administracyjnych dotyczących wykonywania przez EBC zadań nadzorczych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Ponadto niektóre zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 różnią się od zasad ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013. Dotyczą one w szczególności górnych limitów sankcji oraz okresowych kar pieniężnych, zasad proceduralnych oraz terminów przedawnienia określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98.

W związku z powyższym zaleca się następujące zmiany rozporządzenia (WE) nr 2532/98:

- a) dodanie nowego art. 1a w celu zdefiniowania niektórych zasad ogólnych mających zastosowanie do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w odniesieniu do zadań nadzorczych oraz sankcji nakładanych w odniesieniu do zadań niedotyczących nadzoru oraz w celu określenia zakresu poszczególnych przepisów ich dotyczących;
- b) dodanie nowych art. 4a–4c dotyczących zasad mających zastosowanie do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych. Celem tych nowych artykułów jest odzwierciedlenie różnic pomiędzy zasadami mającymi zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji administracyjnych w odniesieniu do zadań nadzorczych a przepisami mającymi zastosowanie do sankcji nakładanych przez EBC w odniesieniu do zadań niedotyczących nadzoru. Ma to zapewnić stosowanie jednolitych zasad do wszystkich sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w dziedzinie nadzoru, uwzględniając przy tym zasady określone rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013;
- c) należy także wprowadzić dodatkowe zmiany zapewniające zgodność zasad i procedur regulujących nakładanie sankcji, określonych w art. 2–4 rozporządzenia (WE) nr 2532/98, z zasadami regulującymi nakładanie przez EBC sankcji administracyjnych w ramach wykonywania zadań nadzorczych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

III. UWAGI DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH ARTYKUŁÓW

Artykuł 1 – Definicje

Definicja okresowych kar pieniężnych

Definicja okresowych kar pieniężnych powinna zostać zmieniona z dwóch powodów. Po pierwsze, zgodnie z innymi przepisami prawa Unii w tym zakresie⁽¹⁾, należy wyraźnie wskazać, że EBC może stosować okresowe kary pieniężne nie tylko w celu sankcjonowania naruszenia o charakterze ciągłym, ale także w celu zmuszenia przedsiębiorstw do przestrzegania postanowień rozporządzeń i decyzji EBC. Po drugie, definicja ta obecnie odnosi się do drugiego akapitu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2532/98 jeżeli chodzi o zawiadomienie przedsiębiorstwa o decyzji wymagającej zaprzestania naruszenia. Jako że do sankcji nakładanych w odniesieniu do zadań nadzorczych EBC powinna mieć zastosowanie inna procedura decyzyjna, w definicji należy zawrzeć odniesienie do takiej procedury.

W związku z tym zmienić należy także definicję „sankcji”, wykreślając fragment, zgodnie z którym okresowe kary pieniężne nakłada się „w konsekwencji naruszenia”.

⁽¹⁾ Zob. np. art. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 946/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do przepisów proceduralnych dotyczących grzywnien nakładanych na agencje ratingowe przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony i przepisów tymczasowych (Dz.U. L 282 z 16.10.2012, s. 23); art. 66 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1); art. 16 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 646/2012 z dnia 16 lipca 2012 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze dotyczące grzywnien i okresowych kar pieniężnych nakładanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 29); art. 36b ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2011 z dnia 11 maja 2011 r. dotyczącego zmiany rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 30); art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającej dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1); art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1); art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

*Artykuł 1a – Zasady ogólne i zakres***Zakres**

Jakkolwiek warunki, na jakich EBC jest uprawniony do nakładania sankcji na przedsiębiorstwa, które nie wypełniają obowiązków określonych w rozporządzeniach i decyzjach EBC, są określone rozporządzeniem (WE) nr 2532/98, zgodnie z art. 34 ust. 3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, należy zwrócić należytą uwagę na rozporządzenie (UE) nr 1024/2013, które zawiera szeroką gamę przepisów mających bezpośrednie znaczenie dla uprawnień EBC do nakładania sankcji administracyjnych dotyczących wykonywania zadań nadzorczych. Dlatego też – choć co do zasady postanowienia rozporządzenia (WE) nr 2532/98 mają zastosowanie do wszelkich sankcji nakładanych przez EBC za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC – należy albo zaprzestać stosowania tych postanowień rozporządzenia (WE) nr 2532/98, które pozostają w sprzeczności z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 jeżeli chodzi o nakładanie sankcji administracyjnych dotyczących zadań nadzorczych EBC, albo te postanowienia zmienić.

Publikacja

EBC powinien być uprawniony do publikowania wszelkich decyzji nakładających sankcje administracyjne w odniesieniu do zadań nadzorczych lub sankcje w odniesieniu do zadań niezwiązanych z nadzorem, niezależnie od tego, czy od takich decyzji wniesiono odwołanie, tak aby wszystkie decyzje podejmowane przez EBC podlegały tym samym zasadom w zakresie publikacji. EBC stosuje w odniesieniu do takiej publikacji odpowiednie przepisy prawa Unii, niezależnie od ustawowych i wykonawczych przepisów prawa krajowego, i musi odpowiednio brać pod uwagę proporcjonalność publikacji danej decyzji w stosunku do stopnia dolegliwości nałożonej sankcji lub sankcji administracyjnej, jak również wpływ publikacji na stabilność systemu finansowego.

*Artykuł 2 – Sankcje***Niewypełnienie obowiązku**

Art. 2 ust. 4 odnosi się do procedury, o której mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2532/98, która nie powinna mieć zastosowania do sankcji administracyjnych dotyczących zadań nadzorczych EBC. Należy zatem wykreślić odniesienie do procedury decyzyjnej określonej w art. 4b.

*Artykuł 3 – Zasady proceduralne***Uprawnienie do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia**

Należy wykreślić zawarte w pierwszym zdaniu art. 3 ust. 1 odniesienie do Zarządu jako do organu właściwego w zakresie wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia, tak aby umożliwić EBC określenie, w drodze rozporządzenia wydanego na podstawie art. 6 ust. 2, który z wewnętrznych organów decyzyjnych powinien prowadzić dochodzenie w sprawie domniemanego naruszenia. Uprawnienie do przyjmowania decyzji nakładających sankcje będzie nadal przysługiwało Zarządowi, z zastrzeżeniem nowego art. 4b.

Relacja do kompetencji krajowych

Należy zmienić art. 3 ust. 10, tak aby odnosił się nie tylko do zadań powierzonych Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, ale także do zadań powierzonych EBC zgodnie z art. 127 ust. 6 Traktatu. Należy także zmienić ostatnie zdanie art. 3 ust. 10, tak aby odzwierciedlało nowe kompetencje nadzorcze EBC.

Artykuł 4a – Szczególne zasady dotyczące górnych limitów sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych

Górny limit administracyjnych sankcji finansowych, jakie EBC może nakładać na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego, znacznie przewyższa limit dopuszczalny zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98. Różnica ta nie jest uzasadniona, ponieważ naruszenie rozporządzenia lub decyzji EBC nie musi być mniej poważne niż naruszenie mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego. Dlatego też wszelkie sankcje administracyjne nakładane przez EBC na instytucje kredytowe nadzorowane przez EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego powinny podlegać tym samym górnym limitom. Zgodnie z powyższymi zaleceniami powinien także zostać zmieniony górny limit dotyczący okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBC w obszarze nadzoru.

A zatem art. 2 ust. 1 nie powinien mieć zastosowania do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych.

Artykuł 4b – Szczególne zasady proceduralne dotyczące sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych

Procedura podejmowania decyzji

Art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 określa zasadę oddzielenia, zgodnie z którą zadania powierzone EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 będą wykonywane oddzielnie od zadań w zakresie polityki pieniężnej oraz wszelkich innych zadań EBC. Zgodnie z tym artykułem rozporządzenie (WE) nr 2532/98 powinno zostać zmienione poprzez ustanowienie procedury decyzyjnej z udziałem Rady ds. Nadzoru i Rady Prezesów EBC, zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w odniesieniu do nakładania sankcji administracyjnych w obszarze nadzoru. Takie podejście byłoby także zgodne z podstawowymi zasadami skutecznego nadzoru bankowego Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego (Basel Committee on Banking Supervision's Core Principles for Effective Banking Supervision)⁽¹⁾ a także potrzebą zapewnienia, aby organami nakładającymi sankcje na podmioty były organy sprawujące nadzór.

Procedura przeglądu

Zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 decyzja o nałożeniu sankcji administracyjnej w obszarze nadzoru podjęta przez Radę Prezesów podlega przeglądowi prowadzonemu przez Administracyjną Radę Odwoławczą na wniosek osoby fizycznej lub prawnej, o ile jest ona skierowana do tej osoby lub jej bezpośrednio i indywidualnie dotyczy. W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 2532/98 powinno zostać zmienione poprzez ustanowienie procedury przeglądu z udziałem Administracyjnej Rady Odwoławczej EBC, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w odniesieniu do nakładania sankcji administracyjnych w obszarze nadzoru.

W związku z powyższym art. 3 ust. 1–8 nie powinien mieć zastosowania do sankcji administracyjnych dotyczących wykonywania przez EBC zadań nadzorczych.

Artykuł 4c – Szczególne terminy przedawnienia dotyczące sankcji administracyjnych nakładanych w obszarze nadzoru

Terminy przedawnienia

Terminy przedawnienia mające zastosowanie do nakładania i egzekwowania sankcji w odniesieniu do zadań EBC niedotyczących nadzoru funkcjonują należycie, w szczególności z powodu stosunkowej prostoty dochodzenia zmierzającego do ustalenia, czy doszło do naruszenia, np. złamania wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych, zasad kwalifikowania zabezpieczeń, wymogów sprawozdawczości statystycznej. Biorąc pod uwagę fakt, że dochodzenia w sprawie domniemych naruszeń w obszarze nadzoru są bardziej złożone, uprawnienia do nakładania i egzekwowania sankcji administracyjnych w tym obszarze powinny podlegać dłuższym terminom przedawnienia niż terminy w odniesieniu do sankcji dotyczących zadań niezwiązanych z nadzorem. Takie podejście jest także zgodne z terminami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1/2003 w odniesieniu do naruszeń zasad konkurencji. Jako że wszystkie sankcje administracyjne, jakie EBC może nakładać na przedsiębiorstwa w obszarze nadzoru, powinny podlegać tym samym terminom przedawnienia – zarówno kiedy dotyczą naruszenia decyzji lub rozporządzenia EBC, jak i kiedy dotyczą naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii, terminy określone w art. 4c powinny mieć zastosowanie do wszelkich sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych.

Odpowiednio należy uregulować kwestie zawieszenia i przerwania biegu tych terminów, biorąc także pod uwagę, że postępowania w sprawie naruszenia w obszarze nadzoru mogą dublować się z dochodzeniami i postępowaniami karnymi opartymi na tym samym stanie faktycznym.

W związku z powyższym art. 4 nie powinien mieć zastosowania do sankcji administracyjnych dotyczących wykonywania przez EBC zadań nadzorczych.

⁽¹⁾ Zob. zasadę 1, w szczególności kryterium 6(b), oraz zasadę 11, w szczególności zasadę 7 podstawowych zasad skutecznego nadzoru bankowego Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego z września 2012 r.; obie te zasady wymagają, aby w ramach skutecznego systemu nadzoru bankowego każdy organ zaangażowany w nadzór nad bankami i grupami bankowymi miał jasno określone obowiązki i cele, w tym uprawnienia do nakładania przez nadzorcę zestawu sankcji, a także wymagają, aby nadzorca dysponował odpowiednim zestawem narzędzi nadzorczych umożliwiających terminowe podejmowanie działań naprawczych, w tym nakładanie sankcji na banki. Dostępne na stronie internetowej Banku Rozrachunków Międzynarodowych pod adresem: www.bis.org.

Zalecenie:

**„ROZPORZĄDZENIE RADY
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2532/98 dotyczące uprawnień Europejskiego Banku
Centralnego do nakładania sankcji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 132 ust. 3,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 34 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 129 ust. 4 Traktatu i art. 41 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2532/98⁽¹⁾ określa, zgodnie z art. 34 ust. 3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej »Statutem ESBC«), limity i warunki, zgodnie z którymi Europejski Bank Centralny (EBC) posiada uprawnienia do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez rozporządzenia i decyzje EBC.
- (2) EBC stosuje rozporządzenie (WE) nr 2532/98 do nakładania sankcji w ramach dziedzin podlegających jego kompetencji, w tym w szczególności w odniesieniu do implementacji polityki pieniężnej Unii, prowadzenia systemów płatności oraz zbierania informacji statystycznych.
- (3) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013⁽²⁾ przyznaje EBC uprawnienie do nakładania na nadzorowane przez EBC instytucje kredytowe: a) administracyjnych sankcji finansowych – w przypadku naruszenia przez te instytucje wymogów wynikających z mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii; oraz b) sankcji – w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC (zwanymi dalej łącznie »sankcjami administracyjnymi«).
- (4) Zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy tego rozporządzenia EBC może, w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC, nakładać sankcje zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 zawiera szereg postanowień mających bezpośrednie znaczenie dla uprawnień EBC do nakładania sankcji administracyjnych w odniesieniu do zadań nadzorczych. W tym zakresie niektóre postanowienia rozporządzenia (WE) nr 2532/98 są sprzeczne z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013. Należy zatem wskazać, które z zasad zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 wymagają zmiany w celu ustanowienia spójnego reżimu regulującego nakładanie sankcji przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
- (6) EBC powinien publikować decyzje nakładające administracyjne sankcje finansowe za naruszenie mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii oraz sankcje za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC, zarówno w obszarze nadzoru, jak i poza tym obszarem, chyba że publikacja taka byłaby nieproporcjonalna w stosunku do stopnia dolegliwości administracyjnych sankcji finansowych lub sankcji nałożonych na przedsiębiorstwo, lub zagrażałaby stabilności rynków finansowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

- (7) Górny limit grzywny, jaką EBC może nałożyć na przedsiębiorstwo nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez rozporządzenia i decyzje EBC w obszarze nadzoru, nie powinien różnić się od górnego limitu grzywny, jaką EBC może nałożyć na przedsiębiorstwo za naruszenie mającego bezpośrednie zastosowanie prawa Unii, co zapewni jednolite traktowanie równie poważnych naruszeń. Wszystkie grzywny nakładane przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych powinny zatem podlegać tym samym górnym limitom.
- (8) EBC powinien mieć możliwość nakładania okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa w celu zmuszenia ich do przestrzegania postanowień rozporządzeń i decyzji EBC w obszarze nadzoru lub w celu spowodowania zaprzestania naruszeń o charakterze ciągłym tych postanowień. Górny limit okresowych kar pieniężnych powinien być współmierny do górnego limitu grzywien mających zastosowanie w obszarze nadzoru.
- (9) Art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 określa zasadę oddzielenia, zgodnie z którą EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 bez uszczerbku dla zadań w zakresie polityki pieniężnej i wszelkich innych zadań EBC, oraz oddzielnie od tych zadań. W celu wzmocnienia zasady oddzielenia na mocy art. 26 ustanowiono Radę ds. Nadzoru, która jest m.in. odpowiedzialna za przygotowywanie projektów decyzji Rady Prezesów w obszarze nadzoru. Ponadto decyzje podejmowane przez Radę Prezesów EBC podlegają – na warunkach określonych w art. 24 tego rozporządzenia – przeglądowi prowadzonemu przez Administracyjną Radę Odwoławczą. Mając na względzie zasadę oddzielenia oraz ustanowienie Rady ds. Nadzoru i Administracyjnej Rady Odwoławczej, stosować należy dwie odrębne procedury: a) jeżeli EBC przewiduje nałożenie sankcji administracyjnych w ramach wykonywania zadań nadzorczych, decyzje w tym zakresie są podejmowane przez Radę Prezesów EBC na podstawie kompletnych projektów decyzji przygotowanych przez Radę ds. Nadzoru; decyzje takie są przedmiotem przeglądu prowadzonego przez Administracyjną Radę Odwoławczą; oraz b) jeżeli EBC przewiduje nałożenie sankcji administracyjnych w ramach wykonywania zadań niedotyczących nadzoru, decyzje w tym zakresie podejmuje Zarząd EBC; decyzje takie są przedmiotem przeglądu prowadzonego przez Radę Prezesów.
- (10) Z uwagi na złożoność dochodzeń w sprawie naruszeń w obszarze nadzoru uprawnienia do nakładania i egzekwowania sankcji administracyjnych dotyczących zadań nadzorczych EBC powinny podlegać dłuższym terminom przedawnienia niż terminy przewidziane dla sankcji dotyczących zadań EBC niedotyczących nadzoru. Odpowiednio należy uregulować kwestie zawieszenia i przerwania biegu tych terminów, biorąc także pod uwagę, że postępowania w sprawie naruszenia w obszarze nadzoru mogą dublować się z dochodzeniami i postępowaniami karnymi opartymi na tym samym stanie faktycznym.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 2532/98 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

«okresowe kary pieniężne» oznaczają kwoty pieniędzy, które przedsiębiorstwo jest zobowiązane zapłacić w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym lub tytułem kary, albo w celu zmuszenia osób zainteresowanych do przestrzegania postanowień rozporządzeń i decyzji nadzorczych EBC. Okresowe kary pieniężne są wyliczane za każdy dzień naruszenia o charakterze ciągłym: a) od momentu zawiadomienia przedsiębiorstwa o decyzji wymagającej zaprzestania tego naruszenia zgodnie z procedurą określoną w drugim akapicie art. 3 ust. 1; lub b) jeżeli naruszenie o charakterze ciągłym jest objęte zakresem art. 18 ust. 7 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (*) zgodnie z procedurą określoną w art. 4b niniejszego rozporządzenia;

(*) Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.»

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

»sankcje« oznaczają grzywny i okresowe kary pieniężne.»;

2) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

»Artykuł 1a

Zasady ogólne i zakres

1. W braku wyraźnych odmiennych postanowień w tym zakresie niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez decyzje i rozporządzenia EBC.

2. Zasady mające zastosowanie do nakładania przez EBC, w ramach wykonywania zadań nadzorczych, administracyjnych sankcji finansowych za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii oraz sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC (zwanymi dalej łącznie 'sankcjami administracyjnymi') stanowią, w zakresie określonym w art. 4a–4c, odstępstwo od zasad określonych w art. 2–4.

3. EBC może publikować wszelkie decyzje nakładające na przedsiębiorstwo administracyjne sankcje finansowe za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii oraz sankcje za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC, zarówno w obszarze nadzoru jak i poza tym obszarem, niezależnie od tego, czy wniesiono odwołanie od tych decyzji. EBC dokonuje takiej publikacji w sposób zgodny z odpowiednimi przepisami prawa Unii, niezależnie od ustawowych i wykonawczych przepisów prawa krajowego oraz – tam, gdzie prawo Unii składa się z dyrektyw – niezależnie od ustawodawstwa krajowego stanowiącego transpozycję takich dyrektyw.»;

3) art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

»4. W każdym przypadku, gdy naruszenie polega na niewypełnieniu obowiązku, zastosowanie sankcji nie zwalnia przedsiębiorstwa z jego wypełnienia, chyba że decyzja przyjęta zgodnie z art. 3 ust. 4 lub art. 4b wyraźnie stanowi inaczej.»;

4) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

»Decyzję w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia podejmuje EBC, działając z własnej inicjatywy lub na podstawie wniosku w tej sprawie skierowanego do niego przez krajowy bank centralny państwa członkowskiego, w ramach jurysdykcji którego doszło do zarzucanego naruszenia.»;

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

»Jeżeli naruszenie dotyczy wyłącznie zadania powierzonego ESBC lub EBC zgodnie z Traktatem i Statutem ESBC, postępowanie w sprawie naruszenia, bez względu na jakikolwiek przepis ustawowy lub wykonawczy, który może przewidywać odrębną procedurę, można wszcząć jedynie na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli naruszenie dotyczy także jednego lub większej liczby dziedzin pozostających poza kompetencjami ESBC lub EBC, prawo do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia na podstawie niniejszego rozporządzenia jest niezależne od wszelkich praw kompetentnych władz krajowych do wszczęcia odrębnych postępowań w odniesieniu do tego, co należy do dziedzin pozostających poza kompetencją ESBC lub EBC. Niniejsze postanowienie nie narusza możliwości stosowania prawa karnego oraz postanowień prawa krajowego dotyczących nadzoru ostrożnościowego w uczestniczących państwach członkowskich, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013.»;

5) dodaje się art. 4a–4c w brzmieniu:

»Artykuł 4a

Szczególne zasady dotyczące górnych limitów sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych

1. W drodze odstępstwa od postanowień art. 2 ust. 1, w przypadku naruszeń dotyczących decyzji i rozporządzeń przyjętych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych, limity grzywn i okresowych kar pieniężnych, jakie może nakładać EBC, są następujące:

- a) grzywny: górny limit jest równy dwukrotności zysku, który osiągnięto lub straty, której uniknięto, w wyniku naruszenia, o ile wartości te można ustalić, albo 10 % całkowitego rocznego obrotu przedsiębiorstwa;
- b) okresowe kary pieniężne: górny limit jest równy 5 % średniego dziennego obrotu za każdy dzień naruszenia. Okresowe kary pieniężne mogą być nakładane w odniesieniu do maksymalnego okresu sześciu miesięcy od dnia wskazanego w decyzji nakładającej okresową karę pieniężną.

2. Na potrzeby ust. 1: a) 'roczny obrót' oznacza roczny obrót osoby prawnej w rozumieniu odpowiednich przepisów prawa Unii, zgodnie z najnowszym dostępnym rocznym sprawozdaniem finansowym tej osoby prawnej. Jeżeli przedsiębiorstwo jest podmiotem zależnym od jednostki dominującej, odpowiednim całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót wynikający z najnowszego dostępnego skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej grupy nadzorowanej przez EBC; b) 'średni dzienny obrót' oznacza roczny obrót w rozumieniu definicji zawartej w lit. a) podzielony przez 365.

Artykuł 4b

Szczególne zasady proceduralne dotyczące sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych

1. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1–8 zasady określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do naruszeń dotyczących decyzji i rozporządzeń przyjmowanych przez w ramach wykonywania zadań nadzorczych.
2. Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie naruszenia zgodnie z zasadami określonymi przez EBC na podstawie art. 6 ust. 2 Rada ds. Nadzoru przedkłada Radzie Prezesów kompletny projekt decyzji nakładającej na dane przedsiębiorstwo sankcję, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Przedłożenie przez Radę ds. Nadzoru Radzie Prezesów kompletnego projektu decyzji jest poprzedzone wysłuchaniem w sprawie domniemanego naruszenia popełnionego przez dane przedsiębiorstwo.
3. Przedsiębiorstwo ma prawo wystąpić o dokonanie przez Administracyjną Radę Odwoławczą przeglądu decyzji podjętej przez Radę Prezesów na podstawie ust. 2, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Artykuł 4c

Szczególne terminy przedawnienia dotyczące sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych

1. W drodze odstępstwa od postanowień art. 4 prawo do podjęcia decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej w odniesieniu do naruszeń dotyczących odpowiednich mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa Unii, jak również w odniesieniu do decyzji i rozporządzeń przyjmowanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych, wygasa po upływie pięciu lat od naruszenia lub, w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym, pięciu lat po ustaniu naruszenia.
2. Wszelkie działania podejmowane przez EBC na potrzeby dochodzenia lub postępowania dotyczącego naruszenia powodują przerwanie biegu terminu określonego w ust. 1. Bieg przedawnienia ulega przerwaniu z chwilą powiadomienia danego nadzorowanego podmiotu o czynności. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Jednakże termin nie może przekroczyć dziesięciu lat od naruszenia lub, w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym, dziesięciu lat od ustania naruszenia.
3. Terminy wskazane w poprzedzających ustępach mogą ulec przedłużeniu: a) jeżeli decyzja Rady Prezesów jest przedmiotem przeglądu dokonywanego przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub postępowania odwoławczego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej; lub b) w związku z tym samym stanem faktycznym przeciwko danemu przedsiębiorstwu toczy się postępowanie karne. W takim przypadku terminy określone w poprzedzających ustępach ulegają przedłużeniu o okres czasu, jaki potrzebny jest do dokonania przeglądu decyzji przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub Trybunał Sprawiedliwości, lub do czasu zakończenia postępowania karnego przeciwko danemu przedsiębiorstwu.

4. Wszelkie działania EBC zmierzające do wyegzekwowania płatności lub warunków zapłaty nałożonych sankcji administracyjnych powodują przerwanie biegu przedawnienia w odniesieniu do takiego egzekwowania. Prawo EBC do egzekwowania decyzji nakładającej sankcję administracyjną wygasa po upływie pięciu lat od podjęcia takiej decyzji. Bieg przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania sankcji administracyjnych ulega zawieszeniu:

- a) do momentu upływu terminu zapłaty nałożonej sankcji administracyjnej;
- b) jeżeli egzekucja zapłaty nałożonej sankcji administracyjnej została zawieszona zgodnie z decyzją Rady Prezesów lub Trybunału Sprawiedliwości.«.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem [data].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.”

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 kwietnia 2014 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC
